

Η εορτή του Αποστόλου Ανδρέου στον Πλάτανο Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής και του [Αποστόλου Ανδρέου](#) του Πρωτοκλήτου στον Πλάτανο Ημαθίας, παρουσία τοπικών πολιτικών αρχών και ευσεβών πιστών.

«Ας σκεφθούμε τώρα τι κάνουμε εμείς και πως αντιμετωπίζουμε την πρόσκληση του Χριστού να τον ακολουθήσουμε. Γιατί και εμάς μας κάλεσε ο Χριστός με το άγιο βαπτισμα και μας καλεί καθημερινά με τον λόγο και το Ευαγγέλιό του, με την Εκκλησία του, τις ιερές της ακολουθίες και τα ιερά μυστήριά της, με τις εντολές τις οποίες μας δίδει για τη σωτηρία μας», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: **«Παρακαλώ ούν υμάς, μιμηταί μου γίνεσθε».**

Τους κόπους και τις ταλαιπωρίες του αποστολικού έργου περιέγραψε στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος. Και ήταν όντως ένα πολύ δύσκολο και επίπονο έργο να διατρέξει ο μέγας απόστολος όλον τον τότε γνωστό κόσμο για να κηρύξει το ευαγγέλιο του Χριστού. Χωρίς μέσα και χωρίς υποστήριξη αντιμετώπιζε καθημερινά ο απόστολος Παύλος όχι μόνο τις δυσκολίες και τις ταλαιπωρίες της μετακινήσεως από τόπο σε τόπο, αλλά και την εχθρότητα τόσο των Ιουδαίων όσο και των ειδωλολατρών Ρωμαίων απέναντι στη χριστιανική διδασκαλία και πίστη.

Όλα αυτά τα εκμυστηρεύεται ο πρωτοκορυφαίος απόστολος στους χριστιανούς της Κορίνθου, οι οποίοι είναι πνευματικά του παιδιά, για να τους δείξει ότι η ζωή κοντά στον Χριστό δεν είναι μία εύκολη ζωή, στην οποία δεν χρειάζεται προσπάθεια και δεν υπάρχει κόπος και πόνος. **Τα λέγει για να τους διδάξει μέσα από τη δική του εμπειρία ότι όντως είναι «στενή και τεθλιμμένη η οδός, η απαγούσα εις την ζωήν»**

, όπως είπε ο Χριστός, αλλά αξίζει κανείς να την ακολουθήσει και να την βαδίζει. Γι' αυτό και τους καλεί και τους παρακαλεί να γίνουν μιμητές του. «Παρακαλώ ούν υμάς, μιμηταί μου γίνεσθε».

Όσα περιγράφει ο **απόστολος Παύλος**, δεν τα έζησε και δεν τα υπέμεινε όμως μόνο αυτός. Τα έζησαν και όλοι οι άλλοι απόστολοι. Τα έζησε και ο άγιος απόστολος και πρωτόκλητος Ανδρέας, τον οποίο εορτάζει η Εκκλησία μας σήμερα και τιμούμε ιδιαίτε-ρως στην ενο-ρία σας. Διότι ο απόστολος Ανδρέ-ας δεν ήταν μόνο ο πρώτος μαθη-της του Χριστού. Δεν ήταν μόνο εκείνος, ο οποίος, όταν κατάλαβε, ότι εκείνος τον οποίο γνώρισε ήταν ο Μεσσίας, τον οποίο επί αιώ-νες ανέμεναν οι Ισρα-ηλίτες, τον ακολούθησε χω-ρίς δισταγμό, αλλά ήταν εκείνος, ο οποίος έκανε μία μεγάλη αποστο-λική περιοδεία, προ-κειμένου να κηρύξει το ευαγ-γε-λιο του Χριστού, στη Μικρά Ασία, τον Πόντο, την Κωνστα-ντι-νούπολη αλλά και την Ελλάδα. Πέρασε μάλιστα και από την περιο-χη μας, πριν να φθάσει στην Πα-τρα, όπου υπέμεινε μαρ-τυ-ρικό θα-νατο ανάλογο του διδα-σκα-λου του, καθώς σταυρώθηκε και εκείνος, και μάλιστα ανάποδα για του Χριστού την αγάπη.

Έτσι η παράκληση του πρωτοκο-ρυ-φαίου αποστόλου Παύλου που ακούσαμε σήμερα είναι παρά-κλη-ση και προτροπή και του πρωτο-κλη-του αγίου αποστόλου Αν-δρέου, ο οποίος καλεί και εμάς να γίνουμε μιμητές του.

Τι μας καλεί να κάνουμε όμως ο απόστολος Ανδρέας; Δεν μας κα-λεί να τον μιμηθούμε στις απο-στο-λι-κες του περιοδείες ανά την οικουμένη, ούτε μας κα-λεί να σταυρωθούμε όπως εκείνος για τον Χριστό. Μας καλεί όμως να μιμηθούμε την προθυμία και τον αυ-θορμητισμό του να ακολουθήσει τον Χριστό. Όταν ο Χριστός τον κάλεσε κοντά του, ο από-στο-λος Αν-δρέας δεν δίστασε ούτε στιγμή, παρότι δεν ήξερε καν τι μπορεί να σημαίνει αυτό και που μπορεί να τον οδηγήσει. Το κάλε-σμα όμως του Χριστού ήταν αρ-κετό, έστω και αν τον έβλεπε για πρώτη φορά, να εγκαταλείψει τα πάντα και να τον ακολουθήσει. Να εγκαταλείψει την οικογένειά του, γιατί ήταν έγγαμος· να εγκαταλείψει τα δίκτυα, τις βάρκες, τα ψάρια, τα πάντα, για τον Χριστό.

Ας σκεφθούμε τώρα τι κάνουμε εμείς και πως αντιμετωπίζουμε την πρόσκληση του Χριστού να τον ακολουθήσουμε. Γιατί και εμάς μας κάλεσε ο Χριστός με το άγιο βα-πτισμα και μας καλεί καθημερινά με τον λόγο και το Ευαγγέλιό του, με την Εκκλησία του, τις ιερές της ακολουθίες και τα ιερά μυστήριά της, με τις εντο-λες τις οποίες μας δίδει για τη σω-τηρία μας.

Πώς αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, αυτές τις προσκλήσεις του Χρι-στού; Ανταποκρινόμεθα ή αδιαφο-ρούμε; Τον ακολουθούμε ή μήπως προβάλλουμε προφάσεις και δι-και-ο-λογίες για μην τον ακολουθή-σου-με; Είμαστε πρόθυμοι να

θυ-σιά-σουμε κάποιες από τις ανέσεις μας ή τις ευχαριστήσεις μας για να εναρμονίσουμε τη ζωή μας με το θέλημα του Θεού, ή το αποφεύ-γου-με για να μην στερηθούμε τις απο-λαύσεις μας, για να μην πιέ-σουμε λίγο τον εαυτό μας, για να μην περιο-ρίσουμε κάποιες κακές μας **συνήθειες ή αδυναμίες** μας; Είμα-στε έτοιμοι να υπομείνουμε κάποια σχόλια των συνανθρώπων μας που ζούν μία διαφορετική ζωή, γιατί εμείς εκκλησιαζόμεθα προ-σευ-χόμεθα, νηστεύουμε ή μετέχουμε στα μυστήρια της Εκ-κλησίας μας; Είμα-στε διατεθει-με-νοι να νεκρώ-σου-με τον κακό εαυ-το μας, τον «παλαιόν άνθρωπον», για να ακο-λουθήσουμε τον Χριστό και να ζήσουμε κοντά του, όπως έκανε ο άγιος Ανδρέας ο πρωτό-κλητος;

Ας τα σκεφθούμε όλα αυτά και ας προσπαθήσουμε να ανταποκρι-θού-με στη σημερινή παράκληση που μας απευθύνει ο **άγιος από-στολος Ανδρέας** ο πρωτόκλητος, για να γίνουμε και εμείς μιμητές του και να έχουμε τη χάρη του και την ευλογία του στον αγώνα μας και στη ζωή μας.

